

XVII НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ

Сьогоднішнє Євангеліє подає нам три образи, сповнені сили: захований скарб, дорогоцінну перлину та сітку, що збирає рибу всіх видів. За допомогою них Ісус розповідає нам про Царство Небесне і запрошує замислитися: що є найціннішим у моєму житті?

Чоловік, який знаходить скарб, і купець, що відкриває перлину, реагують однаково: вони продають усе, що мають, аби придбати те, що знайшли. Найбільше вражає не жертва, а радість. Вони діють не з примусу, а тому, що відкрили щось, що перевершує все інше. Коли людина справді знаходить Христа, вона не відчуває, що втрачає, а що здобуває. Те, що раніше здавалося незамінним, відходить на другий план.

Ми теж живемо в оточенні багатьох «скарбів»: успіху, комфорту, грошей, престижу чи навіть власних упевненостей. Жодне з них не є поганим саме по собі, але жодне не може зайняти місце Бога. Справжній скарб — це живі стосунки з Ісусом Христом, які надають сенс усьому іншому. Хто знаходить цей скарб, той відкриває для себе мир, якого світ не може дати, і надію, що не зникає у скруті.

Притча про сітку додає важливий нюанс. Сітка виловлює і добрих, і поганих риб, і лише наприкінці настає час розсортювання. Ісус нагадує нам, що зараз — час терпеливості та милосердя. Церква — це спільнота грішників, покликаних до святості, а не клуб досконалих. Бог і надалі дає можливості для навернення. Але Він також нагадує нам, що наше життя має остаточну долю і що наші рішення мають вічну вагу.

Нарешті, Ісус запитує своїх учнів: «Чи зрозуміли ви все це?». Вони відповідають: «Так». Тоді Він каже їм, що вчений у Царстві витягує зі свого скарбу нове й старе. Віра полягає не в тому, щоб відмовитися від отриманого, а в тому, щоб постійно відкривати його багатство. Євангеліє завжди одне й те саме, але щодня воно осяює наше життя по-новому.

Просімо сьогодні у Господа благодаті розпізнати скарб, який ми вже маємо. Можливо, він не захований у полі, а присутній у Євхаристії, у Слові Божому, у молитві, у таїнствах та у братах і сестрах.

Попросімо Пресвяту Діву, щоб ми не упустили нагоди обрати Христа понад усе. Бо той, хто знаходить Його, не втрачає нічого справді важливого; навпаки, знаходить повне життя, якого його серце завжди шукало.